177| Πνεῦμα ὁ Θεὸς καὶ οἱ πιστεύοντες Αὐτὸν ἐν Πνεύματι καὶ Ἀληθεία δεῖ προσκυνεῖν.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/177-πνεῦμα-ὁ-θεὸς-καὶ-οἱ-πιστεύοντες/

Ἡ Γραφὴ αὕτη δεικνύει τὴν σχέσιν τοῦ Θεοῦ μὲ τὸν ἄνθρωπον. Φανερώνει τὴν οὐσιώδη ὑπόστασιν τοῦ Ὑ**περτάτου Ὄντος τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν Θείαν Ἐπιταγὴν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους,** ὅπως ἀκολουθήσωσι διὰ τῆς Πίστεως, τὴν ὑπὸ τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ χαραχθεῖσαν ὁδόν, ἐὰν θέλωσι νὰ γνωρίσωσι τὸν Πατέρα καὶ ἐὰν θέλωσι νὰ φθάσωσι εἰς τὸ τέρμα τοῦ προορισμοῦ αὐτῶν.

Πνεῦμα ὁ Θεός. Πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, πρὸ τοῦ Σύμπαντος Κόσμου, πρὶν ἢ τὰ συστήματα τῶν Οὐρανίων σωμάτων καταμερισθῶσιν, ἐν τῷ Ἀπείρῳ χώρῳ τὸ ὁποῖον ἤδη καταλαμβάνει τὰς ἀπειραρίθμους συστοιχίας τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων μὲ τοὺς πλανήτας καὶ δορυφόρους αὐτῶν, πρὶν ἢ ἡ ὕλη ὡς ἄμορφος, καὶ ἀκατασκεύαστος μάζα πληροῦσα τὸν ἀχανῆ καὶ ἀτέρμονα χῶρον τοῦ Οὐρανοῦ **δι’ ἠλεκτρονικῆς συμπιέσεως ἀδιασπάστου ἀτομικῆς ἐνεργείας,** ἐπλήρου τὰ πάντα καὶ συνεῖχε ὡς μία Ἀκένωτος Πηγὴ ἠλεκτρομαγνητικῆς ἐνεργείας τὴν ὄψιν τοῦ ἀδιαμορφώτου Σύμπαντος, ὁ Θεός, ἡ Ὑπερτάτη καὶ Ἀσύλληπτος Αὕτη διανόησις, προϋπῆρχε καὶ κατελάμβανεν καὶ ἐπλήρου διὰ τῶν Δημιουργικῶν Αὐτῆς Δυνάμεων τὸ Ἄπειρον.

Ἄπειρος οὖσα καὶ ἀνευ Ἀρχῆς καὶ Τέλους, ὡς Ἀτέρμων καὶ Ἀΐδιος, ἐνέκλειεν ἐν Ἑαυτῇ ὑπερβάλλουσα πᾶσαν Πνευματικὴν Ἀρχὴν καὶ ὑπόστασιν ἐξ Αὐτῆς ἀπορρεύσασαν, πᾶσαν Διανόησιν καὶ πᾶσαν Ὀντοτικὴν ζωήν, ἐξ Αὐτῆς ἀπορρεύσασαν, ἐν τῇ ἐξελίξει τοῦ Ἀπείρου χρονικοῦ διαστήματος.

Ἡ Πνευματικὴ ὅθεν τοῦ Θεοῦ Ὀντότης, ὡς Ἀπόλυτος Πνευματικὴ Ἑστία Φωτὸς προϋπάρχουσα τοῦ Ὑλικοῦ Κόσμου, τοῦ ἀδιαμορφώτου καὶ ἀδιασπάστου, ἐκάλυπτε διὰ τῆς Ὑπερτάτης Πνευματικῆς Αὐτῆς Δυνάμεως ὅλην τὴν ἀτέρμονα καὶ ἀχανῆ ἔκτασιν τῶν ἄνευ ἀρχῆς καὶ τέλους ἀπειρότητος τοῦ Ἀπείρου χώρου τοῦ ἀδιασκευάστου Ἀπείρου.

Ὡς Ἄπειρος Δύναμις ἐξουσιάζουσα καὶ ὑπὸ τὰς Δημιουργικὰς Αὐτῆς Δυνάμεις κατέχουσα καὶ κατευθύνουσα τὰ πάντα, ἔφερεν ἐν Ἑαυτῇ ὡς φαεινὴ Εἰκόνα τὴν σύλληψιν τοῦ Δημιουργικοῦ Αὐτῆς Ἔργου, τὸ ὁποῖον ἤρχισε πρὸ αἰώνων ἀμετρήτων ἐπεκτεινόμενον, διαμορφωνόμενον καὶ ἐξελισσόμενον ἐν τῷ ἀπείρῳ χώρῳ τοῦ Σύμπαντος Κόσμου.

Ἐκ τοῦ Ὑπερτάτου Αὐτοῦ Πνεύματος, τῆς Ἀχανοῦς καὶ Ἀφθάστου Ἀτέρμονος Πνευματικῆς Αὐτοῦ Ἑστίας, τῆς ὑπερπληρούσης τὸν ἀδιαμόρφωτον εἰσέτι χῶρον τοῦ Σύμπαντος, ἐξεπορεύθησαν ἐν αὐτῷ **αἱ Ὑπέρταται Πνευματικαὶ Αὐτοῦ Δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι ὡς Πνευματικοὶ Αὐτοῦ Λόγοι,** ἐπλήρωσαν τὰ διαστήματα τὰ μεταβληθέντα εἰς ἰσάριθμα ἡλιακὰ συστήματα καὶ ἀπετέλεσαν τοὺς ἐνανθρωπιζομένους αὐτῶν Λόγους, εἰς τὰς χρονικὰς περιόδους τῆς ἐξελίξεως αὐτῶν διὰ μέσου τῶν αἰώνων τοῦ παρελθόντος καὶ μέλλοντος χρόνου.

Συνεπῶς **ἕκαστος Λόγος ἐνανθρωπιζόμενος ἐν τοῖς διαφόροις κόσμοις εἶναι Αὐτὸς Οὗτος ὁ Θεός, Αὐτὸ τοῦτο τὸ Πνεῦμα, τὸ ἐν Ἑαυτῷ ὑπάρχον καὶ Ζῶν τὸ ἐξ Αὐτοῦ ἐκπορευόμενον** καὶ πρὸς τὸν ἐνανθρωπισθέντα Αὐτοῦ Λόγον, ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ δυνάμει μεταλαμπαδευόμενον καὶ πληρῶντα Αὐτόν, **ὡς ὁ Ἴδιος Θεός.**

Μία Ἀκένωτος Πηγὴ Φωτὸς ἐν τῷ Πνεύματι τοῦ Θεοῦ ὑπάρχουσα καὶ ἐξ Αὐτοῦ ἐκπορευομένη καὶ διαφωτίζουσα Σύμπαντα τὸν Κόσμον, τὸν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἐξελίξει διαμορφούμενον καὶ ἐξελισσόμενον ἐν τῷ ἀτέρμονι χώρῳ, τῷ καταλαμβανομένῳ ὑπὸ τῶν ἀπειραρίθμων ἡλιακῶν συστημάτων τῶν Οὐρανίων σωμάτων, ὑπερπληροῖ ταῦτα, διήκουσα καὶ κατευθύνουσα τὴν ἐν αὐτοῖς δημιουργηθεῖσαν Ζωὴν καὶ πᾶσαν Πνευματικὴν ὑπόστασιν.

Τὸ Φῶς τοῦτο τὸ Ἀναλλοίωτον, τὸ Ὑπέρλαμπρον, τὸ διαχέον εἰς πᾶσαν διανόησιν τὴν Ὑπερτάτην Αὐτοῦ Πνευματικὴν διαφώτισιν, δὲν εἶναι ἄλλο, παρὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, τὸ Πνεῦμα αὐτῆς ταύτης τῆς Δημιουργικῆς Δυνάμεως, τῆς διαχεομένης ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς Πνευματικῆς Ἀκενώτου καὶ Ἀνεξαντλήτου Πνευματικῆς Του Ἑστίας, πρὸς ἅπαντα τὰ ὄντα, τὰ ἐγκλείοντα ἐν ἑαυτοῖς καὶ μίαν ἀκτῖνα ἐκ τοῦ Φωτὸς τούτου, τοῦ διαχεομένου ἐξ Αὐτοῦ καὶ περιβάλλοντος πᾶσαν ἐν τοῖς κόσμοις ζῶσαν Πνευματικὴν ὑπόστασιν.

Ὁ Θεῖος Λόγος, δὲν εἶναι παρὰ ἡ ἐν ἑκάστῳ Πνευματικῷ Ὄντι, Πνευματικὴ πρὸς αὐτὸ ἐκπόρευσις τοῦ Θείου φωτός, τὸ ὁποῖον μεταλαμπαδεύει ἐν αὐτῷ τὴν θείαν τοῦ Θεοῦ Πνευματικὴν Δύναμιν καὶ συνεπῶς τὴν Ὑπερτάτην πρὸς τὸν Κόσμον αὐτοῦ Διδασκαλίαν.

Ἕκαστος Θεῖος Λόγος, μετέχει τῆς Θείας Πνευματικῆς Ἀρχῆς, δηλαδὴ τῆς Ὑπερτάτης Θεϊκῆς Ὑποστάσεως καὶ Δυνάμεως καὶ πάσης Δημιουργικῆς Αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ ἐξουσίας, ὡς καὶ τῆς Οὐσίας τῆς ἐνανθρωπίσεως αὐτοῦ, δηλαδὴ τῆς ἐν τῷ κόσμῳ σωματικῆς διαπλάσεως. Διὰ τοῦτο ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἐξ Αὐτοῦ ἀπορρεύσαντος Θείου Λόγου εἶναι ἡ ἑξῆς:

Ὁ μὲν Θεός, ἢ ἡ Πνευματικὴ Αὐτοῦ ὑπόστασις, ὡς οὖσα καθαρῶς Πνευματική καὶ ὑπερπληροῦσα σύμπαντα τὸν ἄπειρον χῶρον τοῦ Ἀπείρου, ἐνέχουσα καὶ κατευθύνουσα τὰς ἐν αὐτῷ δυνάμεις, εἶναι ἡ Δημιουργὸς αὐτοῦ Δύναμις καὶ Ἐξουσία, ἡ Ἀσύλληπτος, Ἄμορφος, ὡς μὴ ὁρωμένη καὶ κατανοητέα ὑπὸ τῆς πεπερασμένης ἀνθρωπίνου διανοήσεως, **ὁ δὲ Θεῖος Λόγος,**

εἶναι αὐτὸ τοῦτο τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, ἢ ἡ Πνευματικὴ Αὐτοῦ Ὑπόστασις ἐνσαρκουμένη ἐν τῷ ὑλικῷ κόσμῳ καὶ προσλαμβάνουσα τὴν μορφὴν τοῦ Ὄντος ἢ τῆς σαρκὸς ἢ τῆς ὑλικῆς διαπλάσεως αὐτοῦ καὶ συνεπῶς Οὗτος ἔχων καὶ ἀναπαριστώμενος διὰ τῆς μορφῆς ἣν προσέδωκε ἡ ἐνσάρκωσις αὐτοῦ ἐν τῷ Ὄντι τοῦτο.

Οἱ διάφοροι μῦσται τῆς ἀνθρωπότητος, οἱ κατὰ καιροὺς ἐνανθρωπισθέντες, εἶναι καὶ εἷς Θεῖος Λόγος, Αὐτὸς Οὗτος ὁ Θεός, ὁ διαμορφωθεὶς καὶ ἐνσαρκωθείς ἐν τῷ κόσμῳ διὰ νὰ διδάξῃ καὶ ποδηγετήσῃ τὴν ἀνθρωπότητα, ἢ εἶναι ἀνθρώπινα πνεύματα ἀνελιχθέντα διὰ τῆς Πνευματικῆς αὐτῶν τελειοποιήσεως καὶ τῶν ἐπανειλλημένων αὐτῶν ἐνσαρκώσεων εἰς τὸ νὰ ἐμφανισθῶσιν ὡς ὑπέρτατοι Πνευματικοὶ φορεῖς τοῦ Αὐτοῦ Θείου Πνεύματος.

Ὁ Θεῖος Λόγος εἶναι τὸ Προαιώνιον Θεῖον Πνεῦμα, τὸ ἐν τῷ Θεῷ ἐνυπάρχον καὶ ἐξ Αὐτοῦ ἐκπορευόμενον, τὸν Σύμπαντα Κόσμον πληροῦν καὶ τὴν Ἀλήθειαν κατέχον καὶ ταύτην πρὸς τὰ Πνευματικὰ ἐνανθρωπισθέντα Ὄντα ἀποκαλύπτον καὶ διδάσκον. Τὸ θεῖον τοῦτο Πνεῦμα, δὲν ἔπαυσεν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς Δημιουργίας νὰ ἐμπνέῃ καὶ διδάσκῃ τὴν ἣν κατέχει Ἀλήθειαν.

Ὁ ἄνθρωπος ὅμως δὲν δύναται νὰ κατανοήσῃ ταύτην, ἐὰν δὲν κατέχῃ καὶ τὰ ἀνάλογα στοιχεῖα τῆς Πνευματικῆς αὐτοῦ προόδου καὶ Ἀνελίξεως. Διὰ τοῦτο καὶ τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας ὡμίλησε διὰ μέσου τῶν αἰώνων εἰς τὴν ἐξελισσομένην ἀνθρωπότητα, διὰ τῶν ἱεροφαντῶν, τῶν μυστῶν καὶ τῶν προφητῶν της. Ἡ κατανόησις δὲ τῆς ἐξ Αὐτοῦ ἐκπορευομένης Ἀληθείας, ἐγένετο πάντοτε καὶ εἰς τὰ ἑκάστοτε χρονικὰ διαστήματα, ἀναλόγως τῆς Πνευματικῆς ἀναπτύξεως τῆς ἐποχῆς, καθ’ ἣν ἐνεφανίσθη καὶ ὁ μύστης, ὁ ἱεροφάντης, ἢ ὁ Προφήτης οὗτος.

Ἑκάστη ἐποχὴ ἑνὸς πολιτισμοῦ, ἔχει τὰς προόδους καὶ τὰς ἀτελείας της, διὰ τοῦτο καὶ ἑκάστη τοιαύτη ἐποχὴ παρουσιάζει καὶ τὰς διαφορὰς τῆς ἀποκαλύψεως, ἥτις ἐγένετο διὰ τῶν ἱεροφαντῶν καὶ μυστῶν αὐτῆς, ἀναλόγως τῶν ἀντιλήψεων, αἵτινες ἐπεκράτουν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Αἱ διαφοραὶ αὗται εἶναι τόσον διάφοροι, ὥστε ἡ ἐξ αὐτῶν διαμορφουμένη πίστις καὶ θρησκευτικὴ λατρεία νὰ εἶναι ἐντελῶς διάφορος ἀπὸ τὴν πίστιν καὶ θρησκευτικὴν λατρείαν μιᾶς ἄλλης.

1961